द्खादीनि इत्त ॰ उक्तानि ज्ञे यानि। व ० १ श्रवस्य प्रमचिति लि ० असमस्त लि ॰ सम न्यस न्य न ० त ० । १ असं चिप्ते २ व्यक्ते "एते व्यक्ताः समस्ता नेति" विश्वासित्व चनव्याख्याने "व्यक्ताः असमस्ताः" प्रा॰ त ॰ रष्ठु । ३ श्रवसमये व्याकरणोक्ता-समस्त्रस्ये विभक्तक्यादिकाव्ययुक्ते ४ विष्ण इवाक्ये न ० । असस्य माति लि ॰ समं सास्यमति अत न इन् न ० त ० । असस्य प्राप्त व्यवस्त्री "स्वास्त्र व्यवस्त्री समस्त्राचित्र स्वास्त्री स्वास्त्री समस्त्राचित्र स्वास्त्री समस्त्री स्वास्त्री समस्त्री सम

अनुपमे ''एवान्हि जातो असमात्योजाः'' ऋ० ६, ५८, ६ ।
श्रासमान त्नि० न०व० । अतुल्ये । 'समानं लघु चाशीच'
पूर्व्वेणैव विशुध्यति । असमानं हितीयेन'' यमः ।
श्रासमानयानकाम्यन प्र० न समानं त्रल्यकालिकं यानकर्म-

श्रमानयानकस्मेन् ए० न समानं तुल्यका जिसं यानकर्मायत । सन्तिभेदे । लमये याच्चि ततो उन्नं याखामीति
समयं कला यत्न पूर्व्वीत्तरं जिगीषुभ्यां गम्यते ताहसे
यानकर्माक्षे सन्ती । [२ समाप्तिश्व्यो ति० ।
श्रममापन न० अभावे न०त०। १ संपूर्व्या भावे न०व०।
श्रममाप्ति त० न समाप्तः । १ असम्पृषी "असमाप्ते वते नैव नैव
कुर्व्यात् वतान्तरस्य स्ट्रतिः। संकल्यपूर्व्य कम्ट्डोतवतस्यासमापने व्रतान्तरस्यात्माकत्त्रं व्यताऽत्रोक्ता । आरब्धकर्माणः
सपूर्यता समाप्तिः । १ तच्छून्ये च "असमाप्ते परिकमिण स्टतः" कुमा० । १ सस्यगमाप्ते च ।

श्रममाप्ति स्ती अभावे न०त०। १ समाप्त्रामावे न०व०।
२ समाप्तिश्रत्ये ति०। ३ सम्यगप्राप्ती स्ती १ तत्त्र्यूत्ये ति०
श्रममाष्ट्रस्य ए० न०त०। समाष्टतः चीर्ण ब्रह्मचय्तया एकधानुमतः गुक्नु लादाहत्तः ग्टहस्यकम्म कर्णाय कत् समावत्त्रसं स्तारः न०त०। तद्गिन्ने ब्रह्मचारिधि स्तार्थे कन् असमावहत्त्तकोऽध्युक्तार्थे। "मासिकान्नं द्वयो-ऽत्रीयादसमाहन्त(वर्त्त)को द्विजः" मनुः। असमावर्त्त-कोऽध्यत।

श्रममाहार ए॰ समाहारी मेवनं संघातः सस्यगाहरणञ्च स्रभावे न॰त॰। शतदभावे न॰व॰। रतस्कृत्ये ति॰। श्रममाहित ति॰ न॰त॰। शसमाधिश्वन्ये चित्रेवा स्रताश्वन्ये श्रमसिविविविते च।

श्रममी स्थ्रकारिन् ति० समीच्य विविच्य न करोतीत क्ष+णिनि । १विवेचनामझत्वैव कम्म कारके, २मूर्खेच । श्रमस्टिद्ध स्त्री ऋषेराधिक्यं सस्टिष्डः अभावे न०त० । १ ऋष्याधिक्याभावे "नात्मानमव्ये त पूर्व्याभिरसस्टिष्ठिनः" मन्तः । न०व० । २सस्टिष्ठश्रस्ये ति० ।

श्रमम्पत्ति स्ती अनुरूपात्मतामः सम्पत्तिः बत्तमीय समावे न व त । १सम्पत्त्रभावे । न व । १तक्कून्ये ति । श्रसम्पन्न ति । सम्पनः सम्पद्युक्तः अत्तरूपातस्वरूपपाप्तयः न ० त ० । ति इसे । [२ संबन्ध श्रन्थे ति ० । श्रसम्पन्ते पुरु अभावे न ० त ० । १ संबन्धामावे न ० व ० । श्रसम्पूर्यः ति ० वावत्पर्थे नात्तस्ये समाप्तिस्तद्वान् सम्पूर्यः न ० त । ताद्व पपूर्तिश्यन्ये । यथा असम्पूर्यः चन्द्र सर्वे त्व चन्द्र सर्वे पूर्यः सर्वे त्व चन्द्र सर्वे पूर्यः सर्वे त्व चन्द्र सर्वे त्व चन्द्र सर्वे त्व चन्द्र सर्वे पूर्यः सर्वे त्व चन्द्र सर्वे त्व चन्द्र सर्वे पूर्यः सर्वे त्व चन्द्र सर्वे त्व चन्द्र सर्वे पूर्यः सर्वे त्व चन्द्र सर्वे व चन्द्र सर्वे व चन्द्र सर्वे त्व चन्द्र सर्वे व चन्द्र सर्वे

श्रसम्पृत्त ति०न०। १ असंबद्धे २ असंयुक्ते। श्रसम्प्रज्ञात ति॰न सम्यक् ज्ञातः जेयादिभेदो यत्। पातञ्ज-बोक्तो ज्ञेयज्ञानज्ञात्रभेदन्यन्ये निर्विकत्यके १समाधी। समाधिसानत् दिविधः समाज्ञातः असमाज्ञातय तत्राद्यः सविकत्यकः पाइप्रपहणपहीलप्रतिभाषतात् तत्-प्रतिभाषमूत्रयो निर्वित्वकः सम्मेविकत्यमून्यत्वादसम्प्रज्ञातो दितोयः यथा इ पात ० स्त्रतादौ "चोषव त्तरिमजातस्य मचे-े र्भ होत्र पहण पाहें प्रृषु तत्स्यतदञ्जनता समापत्तिः" यथाऽ-भिजातसातिसक्स्य मणेः स्हिटिकादेः कुसुमाद् परक्तस् खरूपाभिभवेन रक्ताद्याकारता भवति तथा अभ्यासवैरा-ग्याभ्यां चोणदृत्ते रिमभूतरजस्तमोदृत्तिकस्य चित्तस्य स्त्रुत-स्त्रचमभूतात्मकयाच्याः यह्णैरिन्ट्रियादिष्टिक्तिभः यहीता च वितर्केविचारानन्दास्त्रितातुगमात् तदाकारतापत्तिः समा-धिभूवति सेयं सम्बद्धाताच्या समापत्तिः। तद्भिना व असम्प्रज्ञाता समापत्तिः। संप्रज्ञातभेदादिकं च तच्छब्हे वक्कते । अखा एव च निर्वीज इति संज्ञान्तरम् 'तस्वापि-निरोधात् निर्वीजः समाधिः" पात • स्तः सत्वप्तस्या-न्यलकात्यननारं परवैराग्यसंब्जारप्रचयेन तस्य सम्प्रज्ञात-समाधिसंख्वारस तत्प्रज्ञायाच निरोधे सति सर्वस्थ सम्मज्ञातजन्यसंस्कारप्रवाज्ञस्य निरोधात् समाप्राधिकार-त्वेन चित्रस्य क्रतकत्यता स्थात् निमित्तापाय नेमित्तिकापाय द्ति न्यायेन निर्वीजः समाधिकायते स च "आगमेनातु-मानेन ध्वानाभ्यासरसेन च। तिथा प्रकल्पवेत् प्रज्ञां सभते योगस्त्तमम्''श्रुक्षुक्तः खागमेन श्रवर्णेन खत्रमानेन मननेन ध्यानास्यासे योरसः परमर्वराग्यं तेन प्रजाप्रसाहेन प्रज्ञां पुरुषकाचात्कारं संपादयन् योगं निर्वीजसमाधिं लमते इति तद्के वालक्रमेण निवीलसमाधिसंस्कार प्रज्ञे सति खप्रकृती चित्तं खीयते हेलभावात्, कत्यभेष-बन्नणिधनारोहि चित्रख स्थितिहेतः न हि सतभोग-विवेकस्थातिकस्य चित्तस्य क्रत्यभेगोऽस्ति येन तद्धि-क्रियेत। प्रक्रतौ चित्रस्य प्रस्वये च युरुषः स्वरूपमात्रप्रतिष्ठः क्रेयची सक्ती भवतीति" द्वाति । २सम्यगद्माते च।